

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 3778

16.11.2020 г.

Град Варна

Окръжен съд – Варна

V състав

На 16.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: Златина И. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

като разгледа докладваното от Златина И. Кавърджикова Въззивно частно гражданско дело № 20203100502994 по описа за 2020 година

Постъпила е частна жалба вх. № 264040/02.09.2020г. от „Максимтрейд“ ЕООД, ЕИК 201235149, със седалище и адрес на управление гр. Варна, „Комплекс Лабиринт“, ул. „Андрей Сахаров“, № 9, бл. Б, ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя Златко Нанков Дедов, против определение № 6359/18.05.2020г. по гр.д. № 1564/2020г. на ВРС, **в частта** в която е оставено без уважение искането на дружеството за конституиране на трети лица-помагачи на негова страната, а именно: 1. „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК: 030269049, със седалище и адрес на управление в град София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68 и 2. Агенция "Пътна инфраструктура", БУЛСТАТ: 000695089 със седалище гр.София 1606 бул."Македония"№3, на основание чл. 219 от ГПК.

Счита, че определението в обжалваната част е неправилно и постановено в нарушение на материалния закон, поради което моли за отмяната му. Излага, че инцидентът, довел до увредата му е осъществен на тротоар, успореден на път Е 773, до бензиностанция ОМВ, на кръговото кръстовище „Петолъчката“, близо до с. Горно Александрово, Област Сливен. Иска привличането на Агенция „Пътна инфраструктура“, под чиято поддръжка е пътното платно и прилежащата инфраструктура към него и следователно съответната необезопасена отводнителна шахта, тъй като установеното по делото и приетото в мотивите, би го ползвало при евентуално заведен обратен иск. Моли се и за конституирането на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК: 030269049, доколкото е налице валидно сключена застраховка „Трудова злополука“, което е основание за привличане като трето лице и предявяване на обратен иск.

За да се произнесе ВОС съобрази следното:

Следва да бъде прието, че частната жалба е допустима за разглеждане, като подадена в срок, предвид мотивите на определение № 2618/25.08.2020г. по гр.д. № 2057/2020г. на ВОС-ГО и в защита интереса на страната, изхожда от надлежно

легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт на съда, при наличието на правен интерес.

По същество е частично основателна.

В обжалвания акт, първоинстанционният съд е приел, че молбата за конституирането на трети лица-помагачи на страната на ответника „Максимтрейд“ ЕООД-„Дженерали застраховане“ АД, същото застраховател на пострадалия по застраховка „Трудова злополука“ и Агенция „Пътна инфраструктура“, под чиято поддръжка е пътното платно и прилежащата необезопасена към него инфраструктура, е неоснователна.

Настоящият състав възприема мотивите на ВРС, възпроизвеждащи приетото в решение № 189/31.05.2011г. по гр.д. № 1177/2010г. на ВКС-Трето ГО и определение № 346/16.04.2019г. по гр.д. № 2281/2018г. на ВКС-Четвърто ГО, относно неоснователността на молбата за конституиране като трето лице помагач на страната на ответното дружество на Агенция „Пътна инфраструктура“, извършваща поддръжката на пътната мрежа и прилежащата ѝ инфраструктура. Агенцията би отговаряла за претърпените от ищеца С. Н. А. вреди, на осн. чл. 49 от ЗЗД, за бездействието на свои служители или работници, наети за поддръжката на пътя от републиканската мрежа и прилежащата ѝ инфраструктура, ако беше заведен иск. Съгласно разпоредбата на [чл. 49 ЗЗД](#), този който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. В конкретния случай, служители или работници на ответното дружество не са предприели действия за изпълнение на предвидените в нормативната уредба изисквания по отношение на поддръжката на съоръженията от инфраструктурата на път Е 773, допускайки съществуването на отводнителна шахта без обезопасителен капак, в която е пропаднал ищеца и получил телесно увреждане. Заплатилият обезщетение по [чл. 200 от КТ](#) работодател обаче, не може да търси сумата от възложителя на работата на деликвента, тъй като няма правно основание за това. Работодателят отговаря по [чл. 200 от КТ](#) за увреждания на негови работници или служители. Задължението на работодателя за обезвреда не е санкционна последица от виновно противоправно неизпълнение на правни задължения. То представлява законно прехвърляне върху работодателя на професионалния риск от увреждането на работника или служителя. Правото на регрес на работодателя съществува на общо основание за отговорност за вреди, причинени от друго. Съгласно [чл. 54 от ЗЗД](#) лицето, което отговаря за вреди, причинени виновно от друго има иск против него за това, което е платил. Когато това са други негови работници или служители [чл. 202 от КТ](#) определя приложимия закон прямо тяхната регресна отговорност спрямо същия работодател. Възложителят на работата на деликвента няма регресна отговорност спрямо работодателя на пострадалия, който е заплатил обезщетение по [чл. 200 от КТ](#). Възложителят на работата е солидарно отговорен с извършителя на работата по отношение на увреждения. Възложителят обаче отговаря по [чл. 49](#) във връзка с [чл. 45 от](#)

[33Д](#) по отношение на увредения, не като причинител на вредата, за лични свои виновни действия или бездействия, а за такива на извършителя на работата, при или по повод на която са причинени вредите. Неговата отговорност е гаранционно-обезпечителна, по силата на закона и работодателят, който е заплатил обезщетение по [чл. 200 от КТ](#), няма регресно право срещу него.

След като ответникът „Максимтрейд“ ЕООД не разполага с регрес спрямо Агенция „Пътна инфраструктура“, явяваща се работодател и възложител на работата по поддръжка на пътната инфраструктура на бездействалите свои служители и работници, няма интерес да бъде конституирана агенцията като трето лице-помагач на страната на ответника.

В тази част първоинстанционното определение следва да бъде потвърдено.

Не така стои въпроса по отношение на „Дженерали Застраховане“ ЕАД, явяващо се застраховател по сключена от работодателя „Максимтрейд“ ЕООД на 04.01.2019г. задължителна групова застраховка „Трудова злополука“.

Именно според цитираното от ВРС решение № 29/11.07.2019г. по гр.д. № 1865/2018г. на ВКС-Трето ГО, с настъпването на трудова злополука за увредения, а при смъртта му – за неговите наследници, възниква право на обезщетение за причинените им вреди, респективно задължение за репарирането им от прекия причинител на увреждането по силата на [чл. 45 33Д](#) и от работодателя по силата на [чл. 200 КТ](#). Отговорността на работодателя е безвиновна – тя не зависи от това дали негов орган, друг негов работник/служител или трето лице има вина за настъпването на вредата, дали е резултат на случайно събитие или непреодолима сила, а възниква само поради съществуващото между него и увредения трудово правоотношение. Отговорността е гаранционно-обезпечителна, защото е за вреди, причинени от или за които отговаря друго лице, поради което пострадалият има право да получи за тях само едно обезщетение до размера, дължим от причинителя. Когато вредите са причинени противоправно и виновно от друг работник/служител при работодателя и последният заплати обезщетение, той има регресно право срещу виновния на основание [чл. 202 КТ](#). А когато увреждането е причинено виновно от трето по отношение на трудовото правоотношение лице, работодателят разполага с регресното право срещу него по [чл. 54 33Д](#) за заплатеното обезщетение. Целта на регресните права е отговорността за вредите да бъде понесена от причинилия ги. Отговорността е за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Тя може да се намали при съпричиняване от пострадалия поради допусната от него груба небрежност, с размера на обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване, както и с размера на получените суми по сключени от работодателя договори за застраховане на работниците/служителите за риска "трудова злополука". Това становище е възприел и първоинстанционният съд. Не е отчел, че отговорността на застрахователя е договорна, тя е възникнала въз основа на сключения от

работодателя в полза на застрахования работник договор за застраховка. И при тази застраховка, както и при задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, предмет на цитираното по-горе решение на ВКС, следва да се има предвид, че прекият причинител, работодателят, а и застрахователят отговарят на различни основания, но за едни и същи вреди. С оглед защита на интереса на увредения той разполага с право да предяви иски срещу всеки от тях, но плащането на дължимото се за вредите обезщетение от един от тях погасява задълженията на другите. Ако плащане е осъществено от работодателя или от деликвента, те имат регресно право срещу застрахователя за платената сума до размера на застрахователната сума. Това следва от целта на застраховането – застрахователят да поеме риска /изцяло или частично/ от настъпването на застрахователно събитие. Доколкото по делото няма данни, ако застрахователят е платил застрахователната сума и тя е по-ниска от установения от съда и претендиран от пострадалия размер на дължимото обезщетение, то би следвало да бъде присъдена само разликата. Ако не е заплатена такава, то до размера на застрахователната сума заплатилият обезщетение по чл. 200 от КТ работодател има правото на обратен иск срещу застрахователя. Като трето лице по настоящото дело, би бил обвързан от приетото за установено от съда.

В тази част обжалваното определение следва да бъде отменено и конституиран като трето лице на страната на ответника „Дженерали Застраховане“ ЕАД.

Воден от горното, съдът:

О П Р Е Д Е Л И :

ОПРЕДЕЛИ:

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определение № 6359/18.05.2020г. по гр.д. № 1564/2020г. на ВРС, **в частта** в която е оставено без уважение искането на ответника „Максимтрейд“ ЕООД, ЕИК 201235149, със седалище и адрес на управление гр. Варна, „Комплекс Лабиринт“, ул.

„Андрей Сахаров“, № 9, бл. Б, ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя Златко Нанков Дедов, за конституиране на трето лице-помагачи на негова страната „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК: 030269049, със седалище и адрес на управление в град София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68 и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

КОНСТИТУИРА като трето лице-помагач „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК: 030269049, със седалище и адрес на управление в град София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68 **на страната на ответника** „Максимтрейд“ ЕООД, ЕИК 201235149, със седалище и адрес на управление гр. Варна, „Комплекс Лабиринт“, ул. „Андрей Сахаров“, № 9, бл. Б, ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя Златко Нанков Дедов, на осн. чл. 219 от ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 6359/18.05.2020г. по гр.д. № 1564/2020г. на ВРС, **в частта в която е оставено без уважение** искането на ответника „Максимтрейд“ ЕООД, ЕИК 201235149, със седалище и адрес на управление гр. Варна, „Комплекс Лабиринт“, ул. „Андрей Сахаров“, № 9, бл. Б, ет. 4, ап. 13, представлявано от управителя Златко Нанков Дедов, **за конституиране на трето лице-помагачи на негова страната** Агенция "Пътна инфраструктура", БУЛСТАТ: 000695089 със седалище гр.София 1606 бул."Македония"№3, на основание чл. 219 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС с частна жалба в едноседмичен срок от съобщението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____